

lertid, at den skotske Hvalfanger, der traf dem, nægtede at tage dem med, og han syntes ikke at have haft nogen Ordre fra sit Rederi om at bistaa Ekspeditionen. Hvad der allerede her nede vakte Betænkelighed i Sommer, var, at Ekspeditionen kom alt for sent af Sted fra Upernivik til Kap York og paa et Tidspunkt, hvor denne Rejse ikke burde have været foretaget. Der er det Haab, at Ekspeditionen er truffet sammen med Løjtnant Ammundsens Ekspedition, som gik fra Godhavn den 31. Juli, i øvrigt halvanden Maaned senere end bestemt, hvad der var Grunden til, at de skotske Hvalfangere medbragte den alarmerende Efterretning, at Ammundsens Ekspedition rimeligvis var forulykket. De skotske Hvalfangere medbragte til Ammundsens Ekspedition et Depot, der skulde bringes i Land ved Dalrymple Rock, et Depot, der bestaar af en stor Del Fødemidler samt Hundefoder o. s. v. Det var Ammundsens Ekspeditions Hensigt straks sidste Sommer at naa dette Depot for derfra at drage videre mod Nordvest — Ekspeditionens Hensigt er jo at søge den magnetiske Nordpol. Der er saaledes stor Sandsynlighed for, at Mylius-Erichsen er truffen sammen med denne Ekspedition. Hvor Depotet var henlagt, var Mylius-Erichsen bekendt, derom have vi sikre Udtalelser fra de skotske Hvalfangere, og efter at han havde truffet de skotske Hvalfangere paa Saunders Øen, ere han og hans Ledsagere formentlig gaaede til Depotet ved Dalrymple Rock for her at søge europæiske Fødemidler. Enten har han altsaa alene opholdt sig ved dette Depot, eller ogsaa er han der truffen sammen med Løjtnant Ammundsen. Vi have i Indenrigsministeriet fundet os foranledigede til i Norge at søge Oplysning om, hvad dette Depot indeholdt, idet vi finde det rimeligt at erstatte, hvad Mylius-Erichsens Ekspedition formodentlig og forhaabentlig har brugt deraf. Der skal nemlig nu straks i Foraaret fra Norge udlægges et nyt Depot til Ammundsens Ekspedition, et Depot, som skal lægges i Lancastersund, og det er derfor vor Agt — og jeg stoler paa, at vi dertil kunne faa den fornødne Bevilgning — at den danske Stat for en Part bidrager til Omkostningerne til dette Depot som Erstatning for det, som Mylius-Erichsens Ekspedition forhaabentlig har haft godt af og har godt af nu i Vinterens Løb. Hvad angaar Muligheden for at slippe tilbage fra Kap York — i det Tilfælde, at Ekspeditionen ikke, medens Vandet var aabent, er naaet til Upernivik og har været

der i Vinter —, har Ekspeditionen jo, efter at have haft det forgæves Møde med de skotske Hvalfangere, været henvist til sine egne Hjælpekilder, d. v. s. afvente Lejligheden til, naar Snefaldet begyndte, at søge tilbage over den islagte Melvillebugt paa samme Maade, som den naaede derop, ved Hjælp af Hundeslæder. Ulykken er, at Ekspeditionen søgte for sent derop og derfor blev afskaaren fra at vende tilbage paa denne Maade. Det vides, at da Ekspeditionen forlod Upernivik og Upernivik Distrikt, var den rigelig forsynet med Hunde, saa hvis den har kunnet skaffe Foder til disse, er der ikke noget i Vejen i denne Henseende for, at den vil kunne tage den samme Tur tilbage over den islagte Bugt. Har den derimod været nødt til efterhaanden, saaledes som det jævnlig gaar paa den Slags Ekspeditioner, at slagte en Del af Hundene for at holde Liv i de andre, og til sidst maasko at slagte dem alle, er den Vej jo afskaaren for dem. Er det derimod lykkedes Ekspeditionen ved Hjælp af sine Hunde og Hundeslæder at naa tilbage til Upernivik Distrikt, eller maasko i Sommer ved Sejlads, og den opholder sig der i indeværende Vinter, vil Efterretningen herom først kunne faas her i Landet i Midten af Maj Maaned. Foraarsposten afgaar fra Upernivik i Midten af Februar og beforses til Holsteinborg, hvorfra den gaar med Dampskibet „Godthaab“ paa dets første Rejse, der under ordinære Forhold er tilendbragt i Midten af Maj. Først til den Tid ville vi kunne faa Efterretning om, hvorvidt Mylius-Erichsens Ekspedition har været i Upernivik i Vinter. Ere de først komne ned til Upernivik efter Midten af Februar Maaned, vil Efterretningen først kunne skaffes i August med „Godthaab“s anden Rejse, eller med det Skib, der besejler Upernivik, og med hvilket Ekspeditionen i saa Fald kan ventes tilbage. Er Ekspeditionen imidlertid ikke naaet til Upernivik, men har mistet sine Hunde og saaledes endnu befinder sig ved Kap York eller paa Saunders Øen, vil man i heldigste Tilfælde først faa Efterretning herom i Slutningen af Maj Maaned, og det vilde da være for sent at træffe Dispositioner sigtende til at komme den til Hjælp med Hundeslæder fra Upernivik. En Ordre hernede fra vilde først kunne naa Upernivik i Begyndelsen af Juli, og det vilde da være for sent til at iværksætte Slædeekspedition Nord paa. Selv om man med Foraarsposten, der afgaar her fra Danmark den 1. April, vilde tilskrive